

[Andrea Brochmann.]

det synes jeg er den største Skam. Det er blot et enkelt Eksempel. Jeg har mange, men jeg vil kun fremdrage dette ene, som viser, hvilken Skam Mennesker føler ved at modtage Fattighjælp.

Vi hørte lige nu, da Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele var til Behandling, at Fattigunderstøttelsen dernede er steget til det dobbelte paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold, der mange Gange tvinger Folk til at søge den Hjælp, som de ellers meget nødig vil have. Og Frederiksberg Kommunes Regnskab viser, at det Beløb, der var budgetteret til Fattigforsorg, er blevet overskredet med ca. 93 500 Kr.; det skyldes, at der er kommet særlig mange Familier paa Fattigvæsenet i den seneste Tid, og at Familierne desuden har faaet større Understøttelse end hidtil. Omfanget af den ydede Hjælp har, som sagt, været større, og en af Aarsagerne til, at Beløbet er steget saaledes i den paa-gældende Kommune, er, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt ved Arbejdsløshedsforskriften af 1. Juli 1927. Naar Folk ikke kan faa Arbejde, og Understøttelsen fra Arbejdsløshedskasserne er sluppet op, er det altsaa, at de i den yderste Nød henvender sig til det offentlige Fattigvæsen, og i saa Tilfælde maa man dog kunne sige, at den Nød, der har tvunget dem dertil, har været uforskyldt.

Af Debatten om det foreliggende Lovforslag faar man den Opfattelse, at Danmark i Henseende til Forsørgelsesvæsen har en forældet Ordning. I Tyskland kender man ikke offentlig Understøttelse med Fattighjælps Virkninger, det er afskaffet. Ligeledes i England, hvor det er fastslaaet, at enhver, der uforskyldt kommer i Nød paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed, faar offentlig Understøttelse uden Fattighjælps Virkninger. Det vilde være ønskeligt, om vi kunde naa dertil. Men foreløbig er det kun dette lille Lovforslag om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet inden 5. Juni 1929, som den høje Rigsdag skal tage Bestemmelse om, og det vilde vise Lovgivernes gode, forstaaende, humane Sindelag, hvis Lovforslaget vedtages i dette høje Ting som i Folketinget. Men det er jo altsaa ikke Meningen, at det skal vedtages her, eftersom der er fremsat Ønske om, at Sagen skal henvises til et Udvalg. Saa kan det vist ikke nytte, at jeg paa det varmeste anbefaler, at man vedtager Lovforslaget her i Dag. Thi naar man vil have Lovforslaget henvist til en Udvalgsbehandling, er det jo kun, for-

di det ser lidt pænere ud overfor Offentligheden, at man henviser Sagen til et Udvalg i Stedet for at stemme Lovforslaget ned.

Tvede: Efter de Udtalelser, der er faldet forud for og i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling, havde jeg den Forstaaelse, at der kun vilde blive fremsat saadanne Forslag, som man var temmelig sikker paa, at der var Enighed om. Dette synes nu ikke at slaa til, thi med Hensyn til det foreliggende Forslag maatte man jo ved at se lidt tilbage i Akterne og Tiderne nok kunne regne ud, at der ikke var stor Sandsynlighed for, at det vilde møde enig Tilslutning paa Rigsdagen. I den overordentlige Samling i 1924 blev der forelagt Rigsdagen et lignende Forslag i Anledning af, at Grundloven den Gang blev 75 Aar. Da det paagældende Lovforslag var til første Behandling her i Tinget, udtalte daværende Landstingsmand J. Chr. Møller sig paa det konservative Folkepartis Vegne — hans Udtalelser findes Sp. 218—19. Idet jeg kan henholde mig til disse Udtalelser, maa jeg sige, at vor Stilling er ganske den samme nu, som den var i 1924. Det forekommer os, at de sociale Love nu er saaledes udviklede, at et Lovforslag som det foreliggende ikke kan skønnes paakrævet. Og saa maa vi tilføje, at vi synes, det er ganske urigtigt, at dette Lovforslag staar ligeegyldigt overfor det Spørgsmaal, om en Person er værdig eller uværdig til Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg synes ogsaa, at der var en hel Del i de Udtalelser, der faldt fra det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) om, at man dog maatte vide noget om, i hvilken Udstrækning Fattighjælp var blevet mere paakrævet i de senere Tider end tidligere.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andrea Brochmann) nævnte, at der i en Kommune, nemlig Frederiksberg, skulde have været en betydelig Overskridelse af Budgettet. Jeg kender ikke dette Forhold nærmere, men det kan jo blive undersøgt i det Udvalg, der altsaa vil blive nedsat. Det af det ærede Medlem nævnte er imidlertid det modsatte af, hvad jeg har faaet meddelt, for herefter skulde Tilbagegangen have været forholdsvist ringe, især henset til den Arbejdsløshed, der siges at have været her i Landet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Behandling i det kommende Udvalg.

Jeppesen (Drusebjerg): Den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) var i Prin-